

FERIA QUARTA.

De libro Génesis.

Lectio j.**Cap. iij.**

SED et serpens erat callidior cunctis animantibus terræ quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulierem : Cur præcepit vobis Deus ut non comederétis de omni ligno paradísi? Cui respóndit mulier : De fructu lignórum, quæ sunt in paradíso, véscimur : de fructu vero ligni, quod est in médio paradísi, præcepit nobis Deus ne comederémus : et ne tangerémus illud, ne forte moriámur. Dixit autem serpens ad mulierem : Nequáquam morte moriémini. Scit enim Deus quod in quocúmque die comedéritis ex eo, aperiéntur óculi vestri : et éritis sicut dii, sciéntes bonum et malum. Vidit igitur mulier quod bonum esset lignum ad vescéndum, et pulchrum óculis, aspectúque delectábile : et tulit de fructu illius, et comédit : dedítque viro suo, qui comédit. Et apérti sunt óculi ambórum.

℞. Plantáverat. 460.

Lectio ij.

Cumque cognovissent se esse nudos, consue-runt fólia ficus, et fecerunt sibi perizómata. Et cum audissent vocem Dómini Dei deambulántis in paradíso ad auram post meridiem, abscondit se Adam et uxor ejus a fácie Dómini Dei in médio ligni paradísi. Vocavitque Dóminus Deus Adam, et dixit ei : Ubi es? Qui ait : Vocem tuam audivi in paradíso : et tímui, eo quod nudus essem, et abscondi me. Cui dixit : Quis enim indicávit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedísti? Dixítque Adam : Mulier, quam dedísti mihi sóciam, dedit mihi de ligno, et comédi. Et dixit Dóminus Deus ad mulierem : Quare hoc fecísti? Quæ respóndit : Serpens decépít me, et comédi.

℞. Ecce Adam. 460.

Lectio iij.

ET ait Dóminus Deus ad serpéntem : Quia fecísti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia, et béstias terræ : super pe-

FERIA QUINTA.

De libro Génesis.

Lectio j.**Cap. iv.**

ctus tuum gradiéris, et terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius : ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo ejus. Mulieri quoque dixit : Multiplicábo ærúmnas tuas, et concéptus tuos : in dolóre páries filios, et sub viri potestáte eris, et ipse dominábitur tui. Adæ vero dixit : Quia audísti vocem uxóris tuæ, et comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi ne coméderes, maledícta terra in ópere tuo : in labóribus cómedes ex ea cunctis diébus vitæ tuæ. Spinas et tríbulos germinábit tibi, et cómedes herbam terræ. In sudóre vultus tui vescéris pane, donec revertáris in terram de qua sumptus es : quia pulvis es, et in púlverem revertéris. Et vocávit Adam nomen uxóris suæ, Heva : eo quod mater esset cunctórum vivéntium.

℞. Ubi est Abel. 461.

Ad Magnif. Añã. Tolle quod tuum est, * et vade; quia ego bonus sum, dicit Dóminus.

Lectio ij.

Dam vero cognóvit uxórem suam Hevam : quæ concépít et péperit Cain, dicens : Possédi hóminem per Deum. Rursúmque péperit fratrem ejus Abel. Fuit autem Abel pastor óvium, et Cain agricola. Factum est autem post multos diés ut offérret Cain de frúctibus terræ múnera Dómino. Abel quoque obtulit de primogénitis gregis sui, et de adipibus eórum : et respéxit Dóminus ad Abel, et ad múnera ejus. Ad Cain vero, et ad múnera illius non respéxit : irátusque est Cain vehementer, et concidit vultus ejus. Dixítque Dóminus ad eum : Quare irátus es? et cur concidit fácies tua? Nonne si bene égeris, recípies : sin autem male, statim in fóribus peccátum áderit? sed sub te erit appetítus ejus, et tu domináberis illius.

℞. In princípío. 457.

Lectio iij.

Dixítque Cain ad Abel fratrem suum : Egrediamur foras. Cumque es-

sent in agro, consurrexit Cain adversus fratrem suum Abel, et interfecit eum. Et ait Dominus ad Cain: Ubi est Abel frater tuus? Qui respondit: Nescio. Num custos fratris mei sum ego? Dixitque ad eum: Quid fecisti? vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc igitur maledictus eris super terram, quæ aperuit os suum, et suscepit sanguinem fratris tui de manu tua. Cum operatus fueris eam, non dabit tibi fructus suos: vagus et profugus eris super terram.

R. In principio. 457.

Lectio iij.

Dixitque Cain ad Dominum: Major est iniquitas mea, quam ut veniam merear. Ecce ejicis me hodie a facie terræ, et a facie tua abscondar, et ero vagus et profugus in terra: omnis igitur qui invenerit me, occidet me. Dixitque ei Dominus: Nequaquam ita fiet: sed omnis qui occiderit Cain, septuplum punietur. Posuitque Dominus Cain signum, ut non interficeret eum omnis qui invenisset eum. Egressusque Cain a facie Domini, habitavit

profugus in terra ad Orientalem plagam Eden.

R. Formavit. 458.

Ad Magnif. Aña. Non licet mihi * quod volo facere? an oculus tuus nequam est? quia ego bonus sum, dicit Dominus.

FERIA SEXTA.

De libro Genesis.

Lectio j. Cap. iv. c

Cognovit autem Cain uxorem suam, quæ concepit, et peperit Henoch: et edificavit civitatem, vocavitque nomen ejus ex nomine filii sui, Henoch. Porro Henoch genuit Irad, et Irad genuit Maviael, et Maviael genuit Mathusael, et Mathusael genuit Lamech. Qui accepit duas uxores, nomen uni Ada, et nomen alteri Sella. Genuitque Ada Jabel, qui fuit pater habitantium in tentoriis, atque pastorum. Et nomen fratris ejus Jubal: ipse fuit pater canentium cithara et organo. Sella quoque genuit Tubalcain, qui fuit malleator et faber in cuncta opera æris et ferri. Soror vero Tubalcain, Noëma.

R. Tulit Dominus. 459.

Lectio ij.

Dixitque Lamech uxoribus suis Adæ et Sellæ: Audite vocem meam uxores Lamech, auscultate sermonem meum: quoniam occidi virum in vulnus meum, et adolescentulum in livorem meum. Septuplum ultio dabitur de Cain, de Lamech vero septuagies septies. Cognovit quoque adhuc Adam uxorem suam: et peperit filium, vocavitque nomen ejus Seth, dicens: Posuit mihi Deus semen aliud pro Abel, quem occidit Cain. Sed et Seth natus est filius, quem vocavit Enos: iste cepit invocare nomen Domini.

R. Dixit Dominus. 459.

Lectio iij. Cap. v.

Hic est liber generationis Adam. In die, qua creavit Deus hominem, ad similitudinem Deus fecit illum. Masculum et feminam creavit eos, et benedixit illis: et vocavit nomen eorum Adam, in die quo creati sunt. Vixit autem Adam centum triginta annis: et genuit ad imaginem et similitudinem suam, vocavitque nomen ejus Seth. Et facti

sunt dies Adam, postquam genuit Seth, octingenti anni: genuitque filios et filias. Et factum est omne tempus quod vixit Adam, anni nongenti triginta, et mortuus est.

R. Immisit. 459.

SABBATO.

De libro Genesis.

Lectio j. Cap. v. b

Vixit autem Malaleel sexaginta quinque annis, et genuit Jared. Et vixit Malaleel postquam genuit Jared, octingentis triginta annis: et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Malaleel octingenti nonaginta quinque anni, et mortuus est. Vixitque Jared centum sexaginta duobus annis, et genuit Henoch. Et vixit Jared postquam genuit Henoch, octingentis annis, et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Jared nongenti sexaginta duo anni, et mortuus est. Porro Henoch vixit sexaginta quinque annis, et genuit Mathusalam.

R. Plantaverat. 460.

Lectio ij.

Et ambulavit Henoch cum Deo: et vixit, postquam genuit Mathu-

salam, trecéntis annis, et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Henoch trecéti sexaginta quinque anni. Ambulavitque cum Deo, et non apparuit : quia tulit eum Deus. Vixit quoque Mathúsala centum octoginta septem annis, et genuit Lamech. Et vixit Mathúsala, postquam genuit Lamech, septingentis octoginta duobus annis, et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Mathúsala, nongéti sexaginta novem anni, et mortuus est.

R. Ecce Adam. 460.

Lectio iij.

Vixit autem Lamech centum octoginta duobus annis, et genuit filium : vocavitque nomen ejus Noe, dicens : Iste consolabitur nos ab operibus et laboribus manuum nostrarum in terra, cui maledixit Dominus. Vixitque Lamech, postquam genuit Noe, quingentis nonaginta quinque annis, et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Lamech, septingenti septuaginta septem anni, et mortuus est.

R. Ubi est Abel. 461.

SABBATO

ANTE SEXAGESIMAM.

AD VESPERAS.

Capitulum. 2. Cor. xj. d

Ratres, Libenter suffertis insipientes, cum sitis ipsi sapientes : sustinetis enim si quis vos in servitutum redigit, si quis devorat, si quis accipit, si quis extollitur, si quis in faciem vos caedit.

Hymnus.

JAM sol recedit igneus ; Tu lux perennis Unitas,

Nostris, beata Trinitas, Infunde lumen cordibus.

Te mane laudum carmine, Te deprecamur vespere ; Digneris ut te supplices Laudemus inter Coelites.

Patri, simulque Filio, Tibique sancte Spiritus, Sicut fuit, sit jupiter Saeculum per omne gloria. Amen.

R. Vespertina oratio ascendat ad te Domine. *R.* Et descendat super nos misericordia tua.

Ad Magnif. Añ. Dixit Dominus * ad Noe : Finis universae carnis venit coram me : fac tibi arcam de lignis laevigatis, ut salvetur universum semen in ea.

Oratio.

Deus, qui conspicias, quia ex nulla nostra actione confidimus : concede propitius, ut contra adversa omnia, Doctoris Gentium protectione muniamur. Per Dominum.

DOMINICA

IN SEXAGESIMA.

AD MATUTINUM.

Invit. Praeoccupemus. 3. *Psalm.* Venite. 2.

In j. versu Psalmi omititur. Praeoccupemus faciem ejus. etc. et ejus loco repetitur a Choro Invitatorium.

Hymnus. Primo die. 3.

Añ. Psalmi, et *XX.* *Noct. ut in Psalterio.* 4.

In I. Nocturno.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. v. d et vj.

NOE vero cum quingentorum esset annorum, genuit Sem, Cham, et Japheth. Cumque cepissent homines multiplicari super terram, et filias procreassent, videntes filii Dei filias hominum quod essent pulchrae, acceperunt sibi uxores ex omnibus, quas elegerant. Dixitque Deus : Non permanebit spiritus meus in homine in aeter-

num, quia caro est : eruntque dies illius centum viginti annorum. Gigantes autem erant super terram in diebus illis. Postquam enim ingressi sunt filii Dei ad filias hominum, illaeque genuerunt, isti sunt potentes a saeculo viri famosi.

R. Dixit Dominus ad Noe : Finis universae carnis venit coram me : repléta est terra iniquitate eorum, * Et ego disperdam eos cum terra. *R.* Fac tibi arcam de lignis laevigatis, mansiunculas in ea facies. -- Et ego.

Lectio ij.

Videns autem Deus quod multa malitia hominum esset in terra, et cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum omni tempore, poenituit eum quod hominem fecisset in terra. Et tactus dolore cordis intrinsecus, Delébo, inquit, hominem, quem creavi, a facie terrae, ab homine usque ad animantia, a reptili usque ad volucres caeli. Poenitet enim me fecisse eos. Noe vero invenit gratiam coram Domino.

R. Noe vir justus atque perfectus, cum Deo ambu-

lavit : * Et fecit ómnia quæcúmque præcépit ei Deus. *℞.* Fecit sibi arcam, ut salvarétur univérsum semen. — Et fecit.

Lectio iij.

HÆ sunt generatiónes Noe : Noe vir justus atque perfectus fuit in generatióne suis, cum Deo ambulávit. Et genuit tres filios, Sem, Cham, et Japheth. Corrupta est autem terra coram Deo, et repléta est iniquitate. Cumque vidisset Deus terram esse corruptam, (omnis quippe caro corrúperat viam suam super terram) dixit ad Noe : Finis univérse carnis venit coram me : repléta est terra iniquitate a fácie eórum, et ego dispérdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis lævigátis : mansiúnculas in arca fácies, et bitúmíne línies intrínsecus, et extrínsecus. Et sic fácies eam : Trecentórum cubitórum erit longitúdo arcæ, quinquaginta cubitórum latitúdo, et triginta cubitórum altitúdo illius.

℞. Quadraginta dies et noctes apérti sunt cœli, et ex omni carne habénte spíritum vitæ ingrèssa sunt in arcam : * Et clau-

dit a foris óstium Dómini. *℞.* In artículo diéi illius ingrèssus est Noe in arcam, et filii ejus, et uxor illius, et uxóres filiórum ejus. — Et. Glória. Et.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Noe et Arca.

Lectio iij.

Cap. iv. circa medium.

Abes, quia irátus Dóminus est : quóniam quamvis cogitáret, hoc est sciret, quia homo pósitus in terræ regione, carnem portans, sine peccáto esse non possit, (terra enim velut quidam tentatiónum locus est, caróque corruptelæ illécebra) tamen cum habérent mentem ratiónis capácem, virtutémque ánimæ infúsam córpori, sine consideratióne áliqua in lapsum ruérunt, ex quo revocáre se nollent. Neque enim Deus cogitat sicut hómines, ut áliqua ei nova succédant senténtia, neque iráscitur quasi mutábilis : sed ideo hæc legúntur, ut exprímátur peccatórum nostrórum acérbitas, quæ divínam merúerit offénsam : tamquam eóusque incrèverit culpa, ut étiam Deus, qui naturaliter non

movétur aut ira, aut ódio, aut passióne ulla, provocátus videátur ad iracúndiam.

℞. Ædificávit Noe altáre Dómino, ófferens super illud holocáustum : odorátusque est Dóminus odórem suavitátis, et benedixit ei, dicens : * Créscite, et multiplicámini, et repléte terram. *℞.* Ecce ego státuam pactum meum vobiscum, et cum sémíne vestro post vos. — Créscite.

Lectio v.

Minitátus est præterea, quod deléret hóminem. Ab hómine, inquit, usque ad pecus, et a reptílibus usque ad volatília delébo. Quid læserant irrationabilia? Sed quia propter hóminem illa facta erant, eo útique deléto, propter quem facta sunt, cónsequens erat, ut étiam illa deleréntur, quia non erat qui his uterétur. Sensu autem altióre illud manifestátur : quia homo mens est, quæ est ratiónis capax. Homo enim definitur, ánimál vivum, mortále, ratiónable. Principáliígiturexstincto, étiam sensus omnis exstinguitur : eo quod nihil réliqui

ad salutem supersit, cum salutis fundaméntum virtus defécerit.

℞. Ponam arcum meum in núbibus cœli, dixit Dóminus ad Noe : * Et recordabor fœderis mei, quod pépigi tecum. *℞.* Cumque obduxero núbibus cœlum, apparébit arcus meus in núbibus. — Et.

Lectio vij.

AD condemnatiónem autem ceterórum, et ad expressiónem pietátis divínæ, dicitur Noe apud Deum grátiam invenísse. Simul osténditur, quod hóminem justum non obúmbrat aliórum offénsio, quando ipse ad totius géneris reservátur seminárium. Qui non generatiónis nobilitáte, sed justítiæ et perfectiόνis mérito laudátur. Probáti enim viri genus, virtútis prosápia est : quia sicut hóminum genus hómines, ita animárum genus virtútes sunt. Etenim familiæ hóminum splendóre géneris nobilitántur, animárum autem clarificátur grátia splendóre virtútis.

℞. Per memetípsum jurávi, dicit Dóminus, non adjiciam ultra aquas dilúvii super terram : pacti

mei recordabor, * Ut non perdam aquis dilúvii omnem carnem. *℣.* Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me, et inter terram. — Ut non. *Gloria Patri.* Ut non.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. vij.

IN illo tempore : Cum turba plúrima convenirent, et de civitatibus properarent ad Jesum, dixit per similitudinem : Exiit qui seminat, seminare semen suum. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia xv. in Evang.

Lectio sancti Evangelii, quam modo, fratres carissimi, audistis, expositione non indiget, sed admonitione. Quam enim per semetipsam Veritas exposuit, hanc discutere humana fragilitas non præsumat. Sed est quod sollicitè in hac ipsa expositione Dominica pensare debeamus : quia si nos vobis semen verbum, agrum mundum, volucres dæmonia, spinas divitias signi-

ficare diceremus ; ad credendum nobis mens forsitan vestra dubitaret. Unde et idem Dominus per semetipsum dignatus est exponere quod dicebat, ut sciatis rerum significationes quærere in iis etiam, quæ per semetipsum noluit explanare.

℟. Benedixit Deus Noe, et filiis ejus, et dixit ad eos : * Crescite, et multiplicamini, et replète terram. *℣.* Ecce ego statuum pactum meum vobiscum, et cum semine vestro post vos. — Crescite.

Lectio viij.

Exponendo ergo quod dixit, figurate se loqui innouit : quatenus certos nos redderet, cum vobis nostra fragilitas verborum illius figuras aperiret. Quis enim mihi unquam crederet, si spinas divitias interpretari voluissem? maxime cum illæ pungant, istæ dellectent. Et tamen spinæ sunt, quia cogitationum suarum punctationibus mentem lacerant : et cum usque ad peccatum pertrahunt, quasi inflicto vulnere cruciant. Quas bene hoc in loco, alio Evangelista testante, nequaquam Domi-

nus divitias, sed fallaces divitias appellat.

℟. Ecce ego statuum pactum meum vobiscum, et cum semine vestro post vos : * Neque erit deinceps diluvium dissipans terram. *℣.* Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram. — Neque.

Lectio ix.

Fallaces enim sunt, quæ nobiscum diu permanere non possunt : fallaces sunt, quæ mentis nostræ inopiam non expellunt. Solæ autem divitiæ veræ sunt, quæ nos divites virtutibus faciunt. Si ergo, fratres carissimi, esse divites cupitis, veras divitias amate. Si culmen veri honoris quæritis, ad cœlestè regnum tendite. Si gloriæ dignitatum diligitis, in illa supérna Angelorum curia ascribi festinate. Verba Domini, quæ aure percipitis, mente retinete. Cibus enim mentis est sermo Dei : et quasi acceptus cibus stomacho languente rejicitur, quando auditus sermo, in ventre memoriæ non tenetur. Sed quisquis alimènta non retinet, hujus profecto vita desperatur.

℟. Cum turba plúrima convenirent ad Jesum, et de civitatibus properarent ad eum, dixit per similitudinem : * Exiit qui seminat, seminare semen suum. *℣.* Et dum seminat, aliud cecidit in terram bonam, et ortum fecit fructum centuplum. — Exiit. *Gloria Patri.* Exiit.

Infra Hebdom. Feria iv. et Sabbato, loco hujus ℟. dicitur j. ℟. Ferie ij. seq.

AD LAUDES.

Añæ. i. Secundum magnam misericordiam tuam miserere mei Deus.

Psalmi ut in Dominica Septuagesimæ. 461.

2. Si mihi Dominus * salvator fuerit, non timebo, quid faciat mihi homo.

3. In velamento * clamaui valde diluculo : Deus Deus meus, ad te de luce vigilo.

4. Hymnum dicamus * Domino Deo nostro.

5. In tympano et choro, * in chordis et órgano laudate Deum.

Capitulum. 2. Cor. xj. b

Fratres, Libenter suffertis insipientes, cum sitis ipsi sapientes : sustinetis enim si quis vos in servitutem redigit, si quis devorat, si quis accipit, si

quis extóllitur, si quis in faciem vos cædit.

Hymnus. Ætérne rerum. **ut in Domin. Septuag. 467.**

℣. Dómine refúgium factus es nobis. ℞. A generatióne et progénie.

Ad Bened. Aña. Cum turba* plúrima conveni-
rent ad Jesum, et de civi-
tátibus properárent ad
eum, dixit per similitúdi-
nem : Exiit qui séminat,
semináre semen suum.

Oratio.

DEus, qui cónspicis,
quia ex nulla nostra
actióne confidimus : con-
cède propítius, ut contra
advérsa ómnia Doctóris
Géntium protectióne mu-
niámur. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Aña. Semen cécidit * in
terram bonam, et áttulit
fructum in paciéntia.

Ad Absol. Capit. Lect. br.
Dóminus autem. 35.

AD TERTIAM.

Aña Qui verbum Dei *
rétingent corde perfécto et
óptimo, fructum áfferunt
in paciéntia.

Capit. Fratres, Libénter.
ut supra. 481.

℞. br. Inclína cor meum
Deus,* In testimónia tua.
Inclína. ℣. Avérte óculos
meos, ne vídeant vanitá-

tem, in via tua vivífica me.
In testimónia. **Glória Patri.**
Inclína.

℣. Ego dixi, Dómine mi-
serére mei. ℞. Sana áni-
mam meam, quia peccávi
tibi.

AD SEXTAM.

Aña. Semen cécidit * in
terram bonam, et áttulit
fructum, áliud centési-
mum, et áliud sexagési-
mum.

Capitulum. 2. Cor. xj. f
TER virgis cæsus sum,
semel lapidátus sum,
ter naufrágium feci, nocte
et die in profúndo maris
fui.

℞. br. In ætérnum Dó-
mine,* Pérmanet verbum
tuum. In ætérnum. ℣. In
sæculum sæculi véritas
tua. Pérmanet. **Glória.** In.
℣. Dóminus regit me, et
nihilmihidéerit. ℞. In loco
pásccæ ibi me collocávit.

AD NONAM.

Aña. Si vere, fratres,*
dívites esse cúpitis, veras
divitias amáte.

Capitulum. 2. Cor. xij. c

Libénter ígitur gloriá-
bor in infirmitátibus
meis, ut inhábitet in me
virtus Christi.

℞. br. Clamávi in toto
corde meo,* Exáudi me
Dómine. Clamávi. ℣. Justi-

ficatiónes tuas requíram.
Exáudi. **Glória.** Clamávi.
℣. Ab occúltis meis
munda me Dómine. ℞. Et
ab aliénis parce servo tuo.

AD VESPERAS.

Añæ et Psalmi de Do-
minica. 150.

Capitul. ut in Laud. 481.

Hymnus. Lucis Créator.
ut in Psalterio. 153.

℣. Dirigátur Dómine
orátio mea. ℞. Sicut in-
cénsus in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Aña. Vobis
datum est * nosse mysté-
rium regni Dei, céteris
autem in parábolis, dixit
Jesús discípulis suis.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. vij.

Exit Dóminus ad
Noe : Ingrédere tu,
et omnis domus
tua in arcam : te enim
vidi justum coram me in
generatióne hac. Ex óm-
nibus animántibus mun-
dis tolles septéna et sep-
téna, másculum et fémi-
nam : de animántibus ve-
ro immúndis duo et duo,
másculum et féminam.
Sed et de volatílibus cœli
septéna et septéna, má-
sculum et féminam : ut
salvétur semen super fá-

ciem univérsæ terræ.
Adhuc enim, et post dies
septem ego pluam super
terram quadragínta dié-
bus et quadragínta nó-
ctibus : et delébo omnem
substántiam, quam feci,
de superficie terræ.

℞. In artículo diéi illius
ingressus est Noe in ar-
cam, et filii ejus,* Uxor
illius, et uxóres filiórum
ejus. ℣. Deléta sunt uni-
vérsa de terra, remánsit
autem solus Noe, et qui
cum eo erant in arca. —
Uxor.

Lectio fj.

Fecit ergo Noe ómnia,
quæ mandáverat ei
Dóminus. Cumque transis-
sent septem dies, aquæ di-
lúvii inundavérunt super
terram. Anno sexcentési-
mo vitæ Noe, mense se-
cúndo, septimodécimo die
mensis, rupti sunt omnes
fontes abyssi magnæ, et
cataráctæ cœli apértæ
sunt : et facta est plúvia
super terram quadragín-
ta diébus et quadragínta
nóctibus.

℞. Recordátus Dóminus
Noe, addúxit spiritum su-
per terram, et imminútae
sunt aquæ : * Et prohibi-
tæ sunt plúviæ de cœlis.
℣. Reversæque sunt aquæ

de terra eúntes et redeúntes, et cœpérunt minui post centum quinquaginta dies. — Et.

Lectio iij.

IN articulo diéi illius ingressus est Noe, et Sem, et Cham, et Japheth filii ejus : uxor illius, et tres uxóres filiórum ejus cum eis in arcam : ipsi et omne animal secundum genus suum, univérseque juménta in genere suo, et omne quod movétur super terram in genere suo, cunctúmque volátile secundum genus suum. Factúmque est dilúvium quadraginta diebus super terram : et multiplicátæ sunt aquæ, et elevavérunt arcam in sublíme a terra.

R. Quadraginta dies et noctes apérti sunt cœli, et ex omni carne habénte spíritum vitæ ingrèssa sunt in arcam : * Et clausit a foris óstium Dóminus. **V.** In articulo diéi illius ingressus est Noe in arcam, et filii ejus, et uxor illius, et uxóres filiórum ejus. — Et. **Gloria.** Et.

Ad Magnificat, Añã. Si culmen * veri honóris quæritis, ad illam cœlestem pátriam quantócyus properáte.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. viij.

Recordátus autem Deus Noe, cunctórumque animántium, et ómnium jumentórum, quæ erant cum eo in arca, addúxit spíritum super terram, et imminútæ sunt aquæ. Et clausi sunt fontes abyssi, et cataractæ cœli : et prohibítæ sunt plúviæ de cœlo. Reversæque sunt aquæ de terra eúntes et redeúntes : et cœpérunt minui post centum quinquaginta dies. Requiévítque arca mense séptimo, vigésimo séptimo dié mensis super montes Arménia.

R. Ædificávit. 479.

Lectio ij.

AT vero aquæ ibant, et decrescébant usque ad décimum mensem : décimo enim mense, prima dié mensis, apparuérunt cacúmina móntium. Cumque transissent quadraginta dies, apériens Noe fenéstram arcæ, quam fécerat, dimísit corvum : qui egrediebátur, et non revertébátur, donec sicceréntur aquæ super terram. Emísit quoque colúmbam post eum, ut vi-

déret si jam cessássent aquæ super fáciem terræ. Quæ cum non invenisset ubi requiéscheret pes ejus, revérta est ad eum in arcam.

R. Ponam. 479.

Lectio iij.

EXspectátis autem ultra septem diébus áliis, rursum dimísit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad vésperam, portans ramum olívæ viréntibus fóliis in ore suo. Intelléxit ergo Noe quod cessássent aquæ super terram. Exspectávitque nihilominus septem álios dies : et emísit colúmbam, quæ non est revérta ultra ad eum. Igitur sexcentésimo primo anno, primo mense, prima dié mensis imminútæ sunt aquæ super terram.

R. Per. 479.

Ad Magnif. Añã. Semen est * verbum Dei, sator autem Christus : omnis qui invenit eum, manébit in ætérnum.

FERIA QUARTA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. viij. c

Rocútus est autem Deus ad Noe, dicens : Egrédere de arca, tu et uxor tua, filii tui, et uxóres filiórum tuórum tecum. Cuncta ani-

mántia, quæ sunt apud te, ex omni carne, tam in volatílibus quam in béstiis et univérsis reptílibus, quæ reptant super terram, educ tecum, et ingredimini super terram : créscite et multiplicámini super eam. Egréssus est ergo Noe, et filii ejus : uxor illius, et uxóres filiórum ejus cum eo. Sed et ómnia animántia, juménta, et reptília quæ reptant super terram secundum genus suum, egréssa sunt de arca.

R. Benedíxit Deus Noe, et filiis ejus, et dixit ad eos : * Créscite, et multiplicámini, et repléte terram. **V.** Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos. — Créscite.

Lectio ij.

Ædificávit autem Noe altáre Dómino : et tollens de cunctis pecóribus et volúcribus mundis, óbtulit holocáusta super altáre. Odoratúsque est Dóminus odórem suavítatis, et ait : Nequáquam ultra maledicam terræ propter hómines : sensus enim et cogitátio humáni cordis in malum prona sunt ab adolescéntia sua : non igitur ultra percútiam